

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.127/2010/6.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év május hó 12. napján** tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s:

A jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év március hó 18. napján kelt, 7.B.983/2009/30. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott által 2006. április 1. napjától 2006. május 15. napjáig házi őrizetben töltött időt rendeli beszámítani a kiszabott szabadságvesztésbe akként, hogy 5 (öt) napi házi őrizet felel meg egy napi szabadságvesztésnek.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2010. év március hó 18. napján kelt 7.B.983/2009/30. számú ítéletével a vádlottat a Btk. 282/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt, mint bünszervezetben elkövetőt 4 évi fegyházbüntetésre és 6 évi közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható és beszámította a terhelt által házi őrizetben töltött 46 napot akként, hogy 3 nap házi őrizet 1 napi fegyházbüntetésnek felel meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, a vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

A fellebbezési eljárás során a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást és megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság mindenben eleget tett a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.34/2009/16. számú ítéletében előírt iránymutatásában foglaltaknak. Eljárási szabályt nem sértett, a bizonyítékokat összegyűjtötte és azokat egyenként és összességében értékelte és teljesítette az indokolási kötelezettségét is. A megismételt eljárás során a Fővárosi Bíróság figyelembe vette a Fővárosi Ítéltábla ítéletében kifejtett minősítéssel összefüggésben írt feltételeket.

Az ítélet ellen az ügyész a fellebbezésében kifejtette, hogy a tényállás ugyan felderített és megalapozott, de a Fővárosi Bíróság a súlyosító körülmények köréből

nem értékelte kellő súllyal azt, hogy a vádlott a cselekményt anyagi haszonszerzés végett követte el. Álláspontja szerint a büntetés eltúlzottan enyhe, az enyhítő szakasz alkalmazásának nincsenek meg a kellő előfeltételei, ezért indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlott fő- és mellékbüntetését súlyosítsa.

A vádlott védője a másodfokú eljárás keretében kifejtette, hogy a cselekmény elkövetése óta igen hosszú idő eltelt és a vádlott 3 évet töltött előzetes letartóztatásban, a szabadrábra helyezését követően újabb bűncselekményt, még szabálysértést sem követett el. Időközben élettársi kapcsolatot létesített egy magyar állampolgárságú személlyel és gyermeke is született. A vállalkozása jól működik és közel 30 embernek biztosít munkavégzési lehetőséget. Mindezekre figyelemmel kérte, hogy a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott büntetést tovább enyhítse a Btk. 87. § (2) bekezdésének figyelembe vételével, és mivel rendszeresen és állandó lakosként él Magyarországon és teljesíti is az állampolgári kötelezettségeit, ezért a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának a mérséklését is kérte.

A fellebbezések alaptalanok.

Megállapította a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, így az irányadó volt a másodfokú eljárásban (Be. 351. §). A vádlott bűnösségére vont következtetés is helytálló, és a cselekmény jogi minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak.

A másodfokú bíróság a büntetés kiszabása körében megvizsgálta a súlyosításra irányuló ügyészi, valamint a védő és a vádlott által az enyhítésre irányuló fellebbezéseket és megállapította, hogy azok alaptalanok.

A Fővárosi Bíróság már a büntetés kiszabása során figyelembe vette, hogy a vádlott anyagi haszonszerzés végett követte el a bűncselekményt és a többi jogerősen elítélt vádlott büntetéséhez viszonyítva a 4 évi fegyházbüntetés nem tekinthető enyhe büntetésnek, még akkor sem, ha a bíróság e büntetést a Btk. 87. § (2) bekezdés b./ pontjának a felhívásával szabta ki. Kétségtelen, hogy jelentős tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetéséről van szó, de a az általánosságban követett ítélezési gyakorlatra is figyelemmel jelentős szempont volt az, hogy a vád tárgyát képező bűncselekmény csak mintegy hatszorosan haladta meg a jelentős mennyiség alsó határát. Minthogy ez a tény jelentősen befolyásolta a büntetés tartamának meghatározását, ezért annak súlyosítására a másodfokú bíróság nem látott indokot.

Ugyanakkor a vádlott és védő által hivatkozott további enyhítő körülmények sem indokolják a büntetés tartamának további enyhítését. Az irányadó tényállás szerint ugyanis a vádlott öt esetben vállalt kábítószer szállító tevékenységet. A futárszolgálat a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének súlyos elkövetési magatartása, e tevékenység nélkül ugyanis a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének elkövetése jelentősen megnehezülne.

